

«المهاجر»

سخنگوی جدید داعش

● داعش در یک فایل صوتی ضبط‌شده از سخنگوی رسمی جدید خود پرده‌برداری کرد. به گزارش ایسنا، به نقل از روزنامه فرامنطقه‌ای رأی‌الیوم، داعش در یک فایل صوتی ضبط‌شده در اینترنت اعلام کرد ابوالحسن المهاجر به عنوان سخنگوی رسمی جدید این گروه انتخاب شده است. این سخنگوی جدید از طرفداران داعش در سراسر جهان خواست به مراکز دولتی ترکیه، سفارت‌خانه‌ها و کنسولگری‌های آن حمله کنند. این درخواست در واکنش به مداخله این کشور در سوریه مطرح شده است. این فایل صوتی که از سوی مؤسسه رسانه‌ای داعش به نام «الفرقان» منتشر شده، به ابوالحسن المهاجر نسبت داده شده و این اولین‌بار از زمان کشته‌شدن محمد العدنانی، در سپتامبر در حمله پهپادهای آمریکایی در سوریه است که او نام خود را اعلام می‌کند. ابوالحسن المهاجر خطاب به کسانی که آنها را «سربازان عراق و شام» خوانده، گفته است به موضع قدرت در جنگ بازگردید حرفی از فرار نزنید. به خدا قسم که اگر فرار کنید دین شکایت به خدا می‌برد از قومی که آن را تنها گذاشتند و خیانت کردند. داعش از اکتبر شاهد درگیری‌های شدید در موصل است و نیروهای عراقی موفق شده‌اند وارد محله‌هایی از شهر موصل شوند. این سخنگو افزود: سربازان خلافت بدانید آنچه از آن اکراه دارید، در آن خیر بسیار است و پیروزی با صابران است و «ان مع العسر یسر». او با شدیدترین عبارت‌ها ترک‌ها را مرتد خواند و گفت: باید با آنها در هر جا جنگید. این سخنگو ادامه داد: هر انسان صادقی باید همه بخش‌های دولت سکولار ترکیه مرتد را در هر مکان اقتصادی، امنیتی، نظامی و رسانه‌ای و هر سفارت و کنسولگری آن هدف گیرد.

بنیامین نتانیاو:

در دولت ترامپ آزادیم

● نخست‌وزیر اسرائیل در جریان نشست «سابان» مدعی شد شهرک‌سازی‌ها تأثیری بر روند مذاکرات صلح با طرف فلسطینی ندارد!
این در حالی است که وزیر خارجه آمریکا با این نظر مخالفت کرد. به گزارش ایسنا، به نوشته روزنامه مصری الیوم‌الساج، بنیامین نتانیاو، نخست‌وزیر این رژیم، که از طریق ویدئوکنفرانس در مذاکرات «سابان» مشارکت داشت، مدعی شد: شهرک‌سازی‌ها در کرانه‌باختری تأثیری بر روند مذاکرات صلح با فلسطینی‌ها ندارد! نتانیاو مدعی شد: معتقدم باید درباره مسئله شهرک‌سازی‌ها در مذاکرات صلح بحث و گفت‌وگو شود اما همواره دراین‌باره اختلاف نظر دارم که شهرک‌سازی‌ها منبع مشکلات هستند. شما می‌دانید این اختلافات ۵۰ سال است که ادامه دارد. در مقابل جان کری، وزیر خارجه آمریکا، تأکید کرد با اظهارات نتانیاو موافق نیست. کری گفت: من و نتانیاو درباره شهرک‌سازی‌ها بسیار با یکدیگر مجادله و بحث کرده‌ایم و من دراین‌باره که «شهرک‌سازی‌ها مانع از تحقق صلح نیستند»، موافق نیستم. وزیر خارجه آمریکا افزود: اگر شما گروهی را در اختیار دارید که به صورت هدفمند و مشخص بر پایگاه‌های خارجی و شهرک‌های واقع در مناطقی که تشکیل کشور فلسطین را غیرممکن می‌کند، تمرکز کرده‌اند، درواقع این گروه یک هدف مشخص دارند و آن هم ممانعت از برقراری صلح است. او ادامه داد: برای تیم انتقالی دونالد ترامپ، رئیس‌جمهوری منتخب آمریکا، مفید خواهد بود پیش از ارتباط با رهبران دیگر کشورها، از وزارت خارجه مشاوره بگیرند، اما تاکنون چنین درخواستی مطرح نشده است. هیچ فردی پیش از این گفت‌وگوها با ما تماس نگرفت. فکر می‌کنم دست‌کم مشاوره‌گرفتن ارزشمند است اما استفاده‌کردن یا نکردن از آن مسئله دیگری است. مشاوره‌کردن با افرادی که در این زمینه کار کرده‌اند و تجربه دارند، اقدام خوبی است. اطلاع از نتایجی که تا این لحظه حاصل شده ارزشمند است و من آشکارا بر آن تأکید دارم اما روشن است چنین امری اتفاق نمی‌افتد. نتانیاو درادامه تأکید کرد واشنگتن نمی‌تواند بر سیاست‌های شهرک‌سازی اسرائیل تأثیری بگذارد. او در پاسخ به سؤالی مبنی بر اینکه آیا دولت ترامپ به اسرائیل اجازه خواهد داد درباره شهرک‌سازی‌ها هر اقدامی که می‌خواهد انجام دهد، گفت: فکر می‌کنم ما در دولت آتی آمریکا می‌توانیم هر کاری که می‌خواهیم، انجام دهیم. نخست‌وزیر اسرائیل درباره چالش‌های پیش‌روی دولت ترامپ درباره خاورمیانه گفت: آمریکا باید خلاف اظهارات ترامپ که از کاهش دخالت‌های آمریکا در منطقه سخن می‌گوید، بر موضع‌گیری همیشگی خود مبتنی‌بر اعمال قدرت در خاورمیانه ارائه دهد. نتانیاو افزود: بر این باورم آمریکا «قدرتی ضروری در جامعه و خاورمیانه است» که باید به همین شکل باقی بماند. نتانیاو ادامه داد: زمانی که رهبران جهان از من درباره روند مذاکرات صلح و چگونگی آن سؤال می‌کنند، به آنها پاسخ می‌دهم می‌خواهم شما من را به کشورهایتان دعوت کنید تا در آنجا درباره صلح فوری و بدون پیش‌شرط با طرف فلسطینی گفت‌وگو کنیم.

روسیه و چین بار دیگر از حق وتوی خود برای متوقف‌کردن قطع‌نامه‌ای علیه سوریه در شورای امنیت سازمان ملل استفاده کردند؛ روسیه برای ششمین‌بار و چین برای پنجمین‌بار. این قطع‌نامه که از سوی مصر، نیوزیلند و اسپانیا پیشنهاد شده بود، خواستار توقف هفت‌روزه درگیری‌ها در حلب برای ارسال کمک‌های بشردوستانه و انتقال بیماران و مجروحان از این منطقه بود. ۱۱ کشور به این قطع‌نامه رأی مثبت، سه کشور رأی منفی و یک کشور رأی ممتنع داد، اما روسیه و چین که از اعضای دائم شورای امنیت سازمان ملل هستند با استفاده از حق وتوی خود این مانع تصویب این قطع‌نامه شدند. وزینولا، عضو گردانم شورای امنیت، هم به این قطع‌نامه رأی منفی داد.

ویتالی چوکین، سفیر روسیه در سازمان ملل متحد، دلیل مخالفت سوریه با این قطع‌نامه را چنین بیان کرد: «تاکنون یکپارچویان از چنین آتش‌بس‌هایی برای تحکیم موقعیت خود و به‌دست‌آوردن تجهیزات و مهمات لازم استفاده کرده‌اند و این باعث بدترشدن شرایط برای غیرنظامیان می‌شود». به گفته سفیر روسیه در سازمان ملل، این رأی‌گیری، روند کاری شورای امنیت را نقض کرده، چراکه پیش‌نویس این قطع‌نامه باید مانند روسیه سنتی ۲۴ ساعت بررسی می‌شد.

این درحالی است که میشل سیسون، معاون نماینده آمریکا در سازمان ملل، وتوی این کشور را حکم مرگ مردان، زنان و کودکان بی‌گناه خواند: «روسیه و چین ارسال داروهای اولیه به مردم را که بدون این داروها می‌میرند وتو کردند. آنها خروج مردم بیمار و روبه‌مرگی را وتو کردند که با بیمارستان‌ها و درمانگاه‌های بیماران شده شرق حلب هیچ شانس برای زنده‌ماندن ندارند. آنها ارسال غذا به غیرنظامیانی را وتو کردند که می‌توانند از گرسنگی بمیرند».

اکنون که دونالد ترامپ به ریاست‌جمهوری ایالات متحده انتخاب شده، دیگر می‌توان از پایان آنچه تا به امروز ایده «غرب» (West) خوانده می‌شد، مطمئن بود؛ وژاه‌ای در توصیف جهان دوسوی اقیانوس اطلس که از پس دو جنگ جهانی قرن بیستم ظهور کرده، نظم بین‌الملل را در جریان چهار دهه جنگ سرد از نو تعریف کرده و تا همین امروز جهان را در تسلط خود داشته است. البته غرب را نباید با آنچه سرزمین‌های غربی یا همان Occident خوانده می‌شود، اشتباه گرفت. اگرچه منشأ فرهنگ، عرف و مذهب غالب غرب درمجموع به سرزمین‌های غربی بازمی‌گردد، اما در گذر زمان به هیأت متفاوتی تکامل پیدا کرده است. شاکله و هویت اصلی سرزمین‌های غربی در قرن‌ها از سوی ساکنان منطقه مدیترانه‌ای شکل گرفته است؛ اما غرب در مقابل هویتی افراقیانوسی داشته و فرزند قرن بیستم است.

جنگ جهانی اول در آغاز نزاعی اروپایی بین قدرت‌های محور با تفاهمی منثلی از بریتانیا، فرانسه و روسیه بود. تنها در سال ۱۹۱۷ بود که با ورود ایالات متحده، این نزاع به‌راستی به جنگی جهانی بدل شد. این همان بزنگاهی است که آنچه امروز غرب می‌خوانیم، شروع به شکل‌گیری کرد. اما کواهی تولد غرب در جریان جنگ دوم جهانی صادر شد. در اگوست ۱۹۴۱ و پس از آنکه آلمان نازی به اتحاد جماهیر شوروی حمله کرد، ویسنتون چرچیل، نخست‌وزیر وقت بریتانیا و فرانکلین روزولت، رئیس‌جمهور وقت ایالات متحده، در عرشه ناوی جنگی در سواحل نیوفاندلند با یکدیگر دیدار کرده و منشور آتلانتیک را به امضا رساندند. این توافق‌نامه بعدها به ناتو یا همان سازمان پیمان اتلانتیک شمالی توسعه پیدا کرد که به ائتلافی از دموکراسی‌های مستقل اجازه داد حول محور ارزش‌های مشترک و اقتصادهای بازارمحور خود برای چهار دهه آینده در مقابل شوروی بایستند و از اروپا تا همین امروز محافظت کنند. نکته اساسی‌تر آنکه غرب بر مبنای تعهد آمریکا برای دفاع از

وزیر کشور فرانسه نخست‌وزیر شد

با استعفای نخست‌وزیر فرانسه برای تمرکز بر انتخابات ریاست‌جمهوری، رئیس‌جمهور این کشور «برنارد کارائوو»، وزیر کشور، را به عنوان نخست‌وزیر معرفی کرد. به گزارش ایسنا به نقل از خبر